

Wojciech Szymański

Haćki, pow. Bielsk Podlaski. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 184-185

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pod nimi znajdował się pokład przepalonych wtórnie ułamków ceramiki, zaś w spągu omawianej warstwy, na obramowaniu pierwotnego nasypu zaobserwowano podłużne zaciemnienie / przepalona belka ?/ oraz dwa słupy na obu końcach owego poziomego elementu.

Dużą ilość przepalonych kości ludzkich znaleziono w wypełnisku rowu przykurhanowego /ćwiartkę zachodnią/ oraz kilkanaście szczątków w płaszczu zewnętrznym ćwiartki wschodniej / tu też zalegał jeden fragment brzuśca naczynia zdobionego ornamentem falistym/. Natomiast części 4 innych, wtórnie przepalonych / lecz nie in situ/ naczyń rozsypane były w centralnej partii warstwy ciałopalenia i one - jako archeologiczny zespół zamknięty - określają terminus circa quem usypiania mogiły. Są to okazy przykrawędnie obtaczane / dwa z udciskami osi koła/, nieornamentowane, o formach jajowatych lub zbliżonych do dwustożkowatych, brzegach od słabo wychylonych do znacznie wykształconych, z gliny schudzonej bardzo grubą domieszką lub tłustej, prawie nieschudzonej. Pomimo zróżnicowanej typologii i technologii tych okazów, znajdując dla pewnych "progresywnych" ich cech dość wczesne odpowiedniki w tzw. południowej strefie kultury słowiańskiej, można datować je roboczo na okres przejściowy między I i II fazą lub początki II fazy wczesnego średniowiecza tj. w przybliżeniu na 2 poł. VII i VIII w.

HAĆKI, pow. Bielsk Podlaski
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Białymstoku
Instytut Historii Kultury Materialnej
PAN w Warszawie

Badania prowadził dr Wojciech Szymański.
Finansował WKZ w Białymstoku. Trzeci
sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne
i z okresu lateńskiego.

Przebadano około 300 m² powierzchni grodziska, wliczając zakończenie eksploracji wykopów ubiegłorocznych, w tym domniemanego przejścia bramnego w południowo-zachodnim narożniku, oraz ćwiartki aru XXVII na przeciwległym krańcu platformy grodziska. W pierwszym przypadku stwierdzono wielopoziomowe skupisko kamieni polnych posadowione na calcu oraz dalsze jamy po słupach; w drugim ślady nieokreślonej konstrukcji drewnianej na stoku przykrytej warstwą niwelacji i rozsypanką, zawierającymi mieszaną ceramikę ze stałą domieszką XI w.

Wykonano drugi przekop przez całość platformy grodziska, wzdłuż osi północny-zachód - południowy-wschód, długości 35 m, szerokości 5 m. Potwierdzono obserwacje poczynione uprzednio o koncentracji zawartej warstwy kulturowej na obrzeżach. W centrum odkryto pojedyncze, nie-określone jamy, przeważnie bez zawartości zabytkowej. W pobliżu stoku północno-zachodniego stwierdzono znaczną stromość pierwotnego zbocza, przykrytego grubym, ponad 2 m płatem warstw spływowych i niwelacyjnych, w górnej partii z wyraźną zawartością ceramiki XI w.

W przeciwległej, południowo-wschodniej partii, odkryto pod nieregularnie zalegającą warstwą XI w. - kompleks VI w. Składały się nań: 1. jednolita warstwa paleniska; 2. dwa równoległe szeregi jam po słupach, w tym i parzyste, usadowione wzdłuż krawędzi; 3. skupisko kamieni polnych; 4. rozsypiska bierwion na stoku. Warstwa paleniskowa zawierała, podobnie jak w latach ubiegłych, fragmenty ceramiki, kości / w tym rozdrobnionych - skalcynowanych/, liczne ziarna zbóż oraz zabytki jednostkowe - głównie przęśliki gliniane, fragmenty foremek odlewniczych, fragment kościanego grzebienia i szydło rogowe, bransoletę i sprzączkę do pasa z brązu itp.

Badania będą kontynuowane.

INOWROCŁAW
Stanowisko 19 a

Muzeum im. J. Kasprzowicza
w Inowrocławiu

Badania prowadzili mgr Czesław Sikorski /autor sprawozdania/ i mgr Roman Doma-gała, pod kierownictwem prof. dr Kazimierza Żurawskiego. Finansowali WKZ w Bydgoszczy i Prezydium MRN w Inowrocławiu. Pierwszy sezon badań. Kościół i klasztor franciszkański z I połowy XIII w.

Podczas przebudowy Placu Obrońców Pokoju, pod którym spodziewano się relikwii klasztoru franciszkańskiego przystąpiono do badań archeologiczno-konserwatorskich, przy ukazujących się na niewielkiej głębokości Z uwagi na bardzo krótki czas pozostawiony archeologom przez władze miejskie i nieprzerwanie na placu robót budowlanych, obiekt badano rowami sondażowymi wzdłuż odkrywanych murów.